

Abstrakt

Tato práce se zabývá problematikou hezitací v mluvené češtině. Teoretická a popisná část se primárně soustředí na popis hezitací jakožto jednoho z poměrně běžných rysů spontánní řeči, na jejich typologii, na zmapování možných pragmatických funkcí, které mohou v různých komunikačních situacích zastávat, a na tendence jejich umístování v promluvě. Cílem praktické části je pak s využitím poslechového testu zjistit, jak je posluchači vnímána percepční rušivost hezitací v podobě vyplněných pauz v porovnání s tichými pauzami. Hypotéza na pozadí experimentu předpokládá, že tiché pauzy budou posluchači vnímány jako rušivější než pauzy vyplněné. Výsledky testu podpořené statistickými výpočty tuto hypotézu potvrzují, vzhledem k relativně úzkému okruhu hodnotitelů, jejich nízkému počtu a poměrně specifickému výběru jednotlivých testových položek však nelze tento závěr zobecnit nad rámec daného materiálu.

Klíčová slova: hezitace, míra rušivosti, percepční test